

ע"פ 55452/10/17 - חוסין סעו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 55452-10-17 סעו נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ
המערער	חוסין סעו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

המערער הגיש ערעור על גזר דין של בית משפט לתעבורה, בו הורשע המערער בשני אישומים של נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח. באחד האישומים מדובר על נהיגה בקטנוע מבלי שהיה למערער רשיון נהיגה מעולם, ובאישום השני מדובר בנהיגה ללא רשיון מתאים לסוג הרכב - מונית, כאשר רשיון הנהיגה פקע עוד בשנת 1998. המערער נדון לעונש הכולל מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי, ובפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

ב"כ המערער טוען כי המערער מעל גיל 60, אב לילדים וסב לנכדים, ולא ריצה בעבר עונש מאסר (מלבד מאסר של מספר חודשים בשנת 1987). לטענתו סיכויי הערעור טובים, ובית המשפט נוהג לעכב ביצוע גם כשמדובר בעבירות חמורות יותר. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי המערער חוזר ומבצע עבירות מסוג זה, ולנוכח עברו התעבורתי סיכויי הערעור זניחים. המשיבה ציינה כי בית משפט קמא הפנה את המערער לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפני צירוף התיק הנוסף.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבורה שיש לדחות את הבקשה:

הכלל הוא שבהכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע גזר דין, על בית המשפט להביא בחשבון את "מכלול האינטרסים והשיקולים הרלוונטיים וליתן להם את המשקל היחסי ההולם. נקודת המוצא צריכה להיות כי על בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו באופן המביא בחשבון את האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של המאסר עוד בטרם בירור הערעור, אך עליו להקפיד כי מימוש אינטרס זה איננו פוגע בנידון ובזכויותיו במידה העולה על הנדרש" (ע"פ 111/99, ארנולד שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד (2) 241241 [2000]; בש"פ 5699/13, מורן בן לולו קפלן נ' מדינת ישראל [2013]).

במקרה שבפני, המערער הודה בעבירות המיוחסות לו בשני האישומים, כך שאין מחלוקת באשר לאחריותו. המערער ביצע את המעשים נשוא אחד האישומים בהיותו מרצה עונש של מאסר בעבודות שירות. לחובתו עמד מאסר על תנאי אשר הופעל בגזר הדין נשוא הערעור. מאחר שהמערער הורשע בשני אישומים, קיים סיכוי טוב שמאסר זה היה

חב הפעלה, ומכל מקום גם אם אין חובה להפעילו, הסיכוי שבית המשפט יאריך את התנאי בנסיבות הקיימות אינו נראה ריאלי.

הגם שנימוקי הערעור טרם הוגשו, בנסיבות שתוארתי נראה כי סיכויי הערעור אינם גבוהים, והסיכוי שהמערער לא יידרש לרצות ולו את תקופת המאסר המותנה שהופעל נגדו הוא קלוש.

אני דוחה, איפוא, את הבקשה לעיכוב ביצוע.

המערער יתייצב לריצוי המאסר ביום 12.11.17.

נקבע דיון בערעור ליום 7.12.17 שעה 13:00.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ח, 07 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.